

A szegedi felsőoktatási intézmények küldöttei voltak

(Folytatás az 1. oldalról.)
ban a szociális szempontok felborítják ezt a rangsort.

A főveléknél — bátran kijelenthetem — nincs protekció, mert a pontszám objektívan tükrözi a felkészültséget. Ez a tárgyilagosság kellene, hogy érvényesüljön a végzett orvostanhallgatók esetében is. De számolnunk kell azzal, hogy egyetemünkön sokkal több a Csongrád megyei, illetve szegedi hallgató, mint ahány állást tud ajánlani a megye

vagy a város. És a pályázóknál ilyen esetben érvényesül a már említett szociális szempont.

— Hozzászólásában — minden biztonnal időhiány miatt — nem beszélt a SZOTE-n folyó gyógyszerész-képzésről, ezért arra kérem, röviden értékelje a Gyógyszerstudományi Kar munkáját, ismeresse annak orvoslásra váró problémáit, gondjait!

— A GYTK-n az oktatás korszerűsítése kicsit előrébb

tart, mint az orvostudományi karon. Összességében az mondható el, hogy a gyógyszerészhallgatók fölkészültebbek, a munkahelyeken jobban alkalmazhatók és könnyebben beilleszkednek, mint az orvosok.

A gyógyszerészképzéssel kapcsolatban a jelenlegi legfontosabb kérdés az, hogy mely területeken legyen alapképzés, és milyen területeken lenne szükséges speciális képzés. Az igények tisztázására most készül egy

átfogó fölmérés. Mindenesetre a szakgyógyszerészek képzése megvalósult, magas színvonalon biztosított

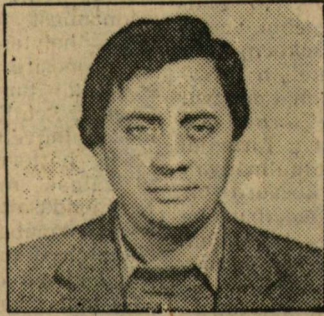
A GYTK munkájában a JATE Természettudományi Karának több intézete és tanszéke intenzíven részt vesz, ez a segítség nélkülözhetetlen. A jövőben is ezt az utat járjuk, gazdaságos, jól bevált a kapcsolatunk. Udvariasság nélkül mondom, hogy a GYTK és a TTK munkája zökkenőmentesen folyik.

A tudomány és a szocializmus szövetségesei

— A hozzászólásokban vagy egyéb munkamegbeszéléseken véleménye szerint a felsőoktatás megfelelő hangsúlyt kapott-e a XIII. kongresszuson? S ha igen, a felsőfokú tanárképzés milyen vonatkozásai kerültek napirendre?

— Itthon több kollégám úgy vélte, hogy a felsőoktatás mint napirendi téma nem kapott elég figyelmet a kongresszuson. Ha a felsőoktatást nézzük, amelyek kifejezetten ezzel a témával foglalkoztak, akkor talán jogos lehetne az ilyen fölvetés. Egy régi főiskolai oktató és egy nyíregyházi főiskolai hallgató mellett a SZOTE rektora szólalt föl a felsőoktatási intézmények képviselői közül. Magam mégis úgy gondolom, hogy a felsőoktatás kérdéseit tulajdonképpen végig jelen voltak a tanácskozáson.

Már Kádár elvtárs előadói beszédében markánsan szólt „a szocializmus és a tudomány szövetségéről”, s ilyen vonatkozásban az egyetemek, főiskolák aktuális gondjai — az értelmiség képzése, a tudomány kérdései — igazán jelentős hangsúlyt kaptak. Érdemes felhívni a figyelmet arra, hogy a korábbiaknál eltérően most nem csupán a gazdasági építőmunkához közvetlenebb módon kapcsolható műszaki és természettudományok szerepe került középpontba, hanem a társadalomtudományok és kutatások is. Ez a gondolat — tudomány és szocializmus — a Kongresszus egyik tematikus vonulataként mindvégig jelen volt, bár kétség-

telen, nem a felsőoktatás részletproblémáinak említése kapcsán. Itt elég Grósz Károly vagy Aczél György beszédeire utalnom.

Másfelől, azt hiszem át kellene gondolni végre: nem gazdasági szempontból mit is jelent az, hogy az extenzív fejlődést követően a társadalom intenzív fejlődésének korszakába léptünk. Úgy gondolom, az „intenzív” korszakra való áttérés felsőoktatási vonatkozásait is át kell gondolni. Vagy: az előadói beszéd is kiemelte, nagyon sok a siránkozás, ahelyett, hogy cselekednénk. Ebben az összefüggésben szintén gondolhatunk a felsőoktatásra, és gondolnunk is kell. Tudniillik: sokszor érzem azt, hogy cselekvés helyett mintha többet panaszkodnánk. Mind Ezeket együttvéve tehát az most a feladatunk, s nekem személyesen is, hogy elemezzük, a kongresszus tanulságait, esetleg más vonatkozásban említett gondolatmeneteit hogyan lehet, kell adaptálni a felsőoktatásra.

Mindenesetre magam úgy gondolom, hogy ilyen közvetett értelemben a felsőoktatás, illetve maga az értelmiség volt a kongresszus egyik „főszereplője”. Beleértve azt is, hogy jó néhány küldött na-

gyon szépen szólt az oktatás gondjairól, a pedagógusok szakmai-emberi problémáiról. Az itt elhangzottak a felsőoktatás területén szintén megszívlelendők, a felsőoktatási tanárképző intézmények számára egyfajta üzenetként értelmezhetők.

De egy harmadik szempontból is közelíthetünk a kérdéshez, amennyiben a kongresszus tematikájában hangsúlyos szerepet kapott az ifjúság. A fiatalok emberei, világnézeti nevelésének problémái, mondani se kell, az egyetemek, főiskolák aktuális feladatait is megszabják. Összefoglalva tehát: nekem egyáltalán nincs hiányérzetem, amikor a felsőoktatás és a Kongresszus kerül szóba.

— Tervezte-e, hogy hozzászól, s ha igen, miről beszélt volna?

— Igazából nem állt szándékomban hozzászólni. Első alkalommal vettem részt kongresszuson, s ezért elsősorban azt vártam, hogy az engem kiváltképpen foglalkoztató problémákat más hozzászólók hogyan vetik fel, s felmerülnek-e ilyen gondok. Ebben a várakozásban nem csalódtam. S itt főképp az előadói beszéd már érintett gondolatmenetére gondolok.

A probléma, ami a kérdésel kapcsolatban személyesen is foglalkoztatott, az az, hogy milyen módon lehet közelebb jutni hallgatóinkhoz. Így különösen azokat a felszólalókat figyeltem, akik a párttagok és pártszervezetek meg-

újulásának szükségességét vetették fel. Ez a megújulás számomra azt is jelenti, hogy miközben a hallgatók világnézeti formálódnak, a magunk ideológiai és politikai felkészültségével is jobban törődnünk kell. Az ismeretek gyors elűvése és megújulása szerintem ugyanis a társadalomtudományokra is érvényes. S ha ezt nem vesszük számba, a hallgatók szemében és a valóságban is könnyen konzervatívokká válunk. A hallgatókkal való vitatkozás is egyfajta kényszerként jelentkezik ebben a vonatkozásban, amennyiben a magunk felkészültsége éppen ezekben a vitákban méretlik meg.

A kongresszus egyik küldötte nagyon szépen fogalmazta meg e tennivalót: nem jó, ha a fiatal mindkét kezét fogják, de az sem jó, ha egyiket sem. Az a jó, ha az egyiket, de azt ma egy kicsit talán szorosabban kellene. Azt kell tehát át gondolnunk, hogy ezt a feladatot milyen szempontok, módszerek alapján szükséges megoldanunk. Ilyen vonatkozásban vetődik fel a párt mozgalmi jellegének erősítése is. Ez az egyetemet illetően azt jelenti számomra, hogy vissza kell térnünk hallgatóinkhoz, s nem csak a tanórákon. S nekünk oktatóknak szintén közelebb kell kerülnünk egymáshoz. Ezért tartom a kongresszus egyik hozzászólójának gondolatát jelentősnek: a pártszervezeteknek közösséggé kell válniuk!

(Készítette: Dlusztus Imre és Belányi György)

European Students' Scientific Conference On Neurophysiology

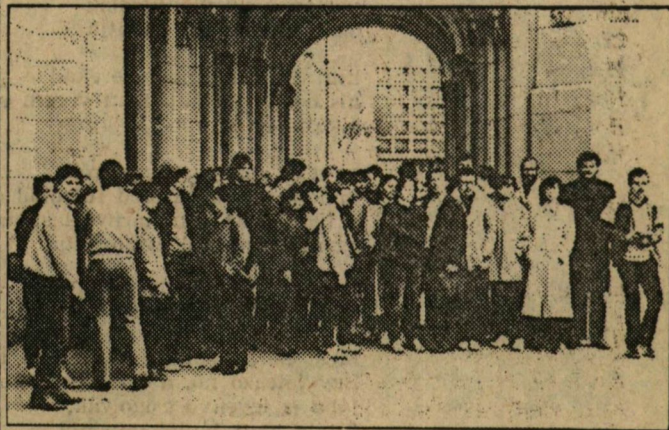
Új próbálkozásnak lehettünk tanúi a napokban. Március 20—24-ig a SZOTE-n rendezték meg az *Európai Diákok Tudományos Konferenciáját* neurophysiologia témakörben. Az ötlet s a megvalósítás a SZOTE KISZ-bizottság érdeme. Legtöbbet a külügyi munkacsoport tagjai dolgozták, akik vegre kaptak egy rájuk szabott feladatot.

Résztevők érkeztek Angliából, Skóciából, Svájcából, Norvégiából, Finnországból, az NSZK-ból, az NDK-ból Olaszországból. A hazai színeket a pécsiék, debreceniek és természetesen, a szegediek képviselték. A konferencia hivatalos nyelve angol volt.

Szerdán délelőtt érkeztek az első vendégek. Este 8-ra, az állófogadásra már majd mindenki megjött. A roskadásig rakott asztalok mellett hamarosan kellemes beszélgetés alakult ki, így csak éjjel 1 órákor szünetet szét a társaság tagjai. Epp ideje volt, hiszen másnap reggel már kezdődtek az előadások.

A rendezvényt hivatalosan egyetemünk rektora dr. Cserháti István professzor nyitotta meg. A szekcióelnök, dr. Csillik Bertalan professzor bevezetője után délutánig komoly munka folyt. Délután egy kis kultúrprogram következett: orgonaverseny a Dómban, látogatás az SZBK-ba, majd este 6-kor indulás Pustamérre. A társaság úgy belemelegedett a borkóstolásba, hogy visszajöve még éjszaka 2 óráig az Apáthy-kollégium társalgójában szórakoztak.

A pénteki nap teljes egészében a tudományé volt. Szekcióelnökként Telegdy Gyula, tanszékvezető egyetemi tanár működött.

Keckeméti városnézésen a résztvevők (Hlavati István felvétele)

Érdekes és komoly felkészülést igénylő előadások hangzottak el, bizonyítva, hogy az orvostanhallgatók mindenütt kivesszük részüket a kutatómunkából is. A konferencia kiváló alkalom volt az összehasonlításra. Örömmel konstataltuk, hogy a SZOTE-s résztvevők — Antal Tibor, Sári Gyula, Szipócs István, Óri Zsolt — nagyon jól megállták a helyüket.

A délelőtti s a délután folyamán is az egyetemi hallgatók igen nagy számban vett részt az előadásokon. Érdemes kérdéseket tettek fel a diákok és oktatók egyaránt. S nem utolsósorban lehetővé az angol nyelvtudást is csiszolhatni.

Szombaton még hátra volt az ismerkedés a környékekkel. Keckeméten a tanácselnök pálinkával fogadta a csoportot, ebédre pedig már Bugacon voltak a vendégek. A kitűnő ebéd után hamar megjött a hangulat. A vendégek először szégyenlősen kezdték a táncot, a végén pedig természetesen nem akarták abbahagyni.

A búcsúvacsoara már itthon volt, az Alabárdosban. Bár a 3 napos program összeállítása, szervezése nagyon sok munkával járt, a legjobb elismerés mégis az volt, amikor az egyik svájci fiú így búcsúzott: *Íde bárnikor szivesen visszajönnék!*

F. K.

Mi is van az ösztöndíjjal?

Panaszkodnak a Bölcsészettudományi Kar ötödévesei: a tavalyihoz képest jelentősen csökkent az ösztöndíjuk, holott az átlaguk nem változott, sőt, némely esetben nőtt. Volt olyan, aki közel 500 forinttal kapott kevesebbet a félévben, mint az előzőben. Dr. Szalamin Edit a BTK dékánhelyettese a következőket látta ennek okát:

— Az ösztöndíjak a félévi elosztását a KISZ képviselőivel egyetértésben dolgoztuk ki. Kissé csodálkozom azon, hogy pontosan az ötödévesek körében merült föl ilyen jellegű probléma, hiszen — ha a havi ösztöndíjkeret úgynevezett „mozgó” részéből az egy főre eső összeget egységnek tekintjük — a múlt félévben az ötödéveseknek egy-negyed egység, ebben a félévben viszont négyszerese, azaz egy egész jutott. (Azt, hogy melyik évfolyam hány egységet kap, az illető félév vizsgáinak nehézségi fokától tesszük függővé.) Az ennek ellenére tapasztalható csökkenés valószínűleg annak tudható be, hogy idén — a Bölcsészkaron első ízben — az ötödévesek második félévi ösztöndíjának megáhapítása-

nál az előző három félév átlagát vettük figyelembe, így egy korábbi gyengébb eredmény az átlagok átlagát lehozhatta.

Nem csupán a Bölcsészkaron, hanem az egész egyetemen feszültséget okozott, hogy az első ösztöndíj kifizetésére február 28-án került csak sor. Így a hallgatók két és fél hónapig huncut vasat se kaptak, hacsak otthonról nem. Ezzel kapcsolatban a dékánhelyettes így nyilatkozott.

— Gondoltunk arra, hogy legalább a hűspénzt adjuk ki a diákoknak korábban, hiszen az mindenkinek egyaránt jár. Ezt a javaslatot a TTK — ahol egy ízben kísérleteztek hasonló módszerrel — megvetootta. Tapasztalataink szerint ugyanis az esetleges félévismétlő hallgatóktól szinte lehetetlen „behajtani” utólag ezt az összeget, s ez komoly bonyodalmakat okoz. A kifizetések késését a gazdasági hivatal a gépi lefutatlás idejének elhúzódásával szokta indokolni; ez ellen mi semmit sem tehetünk.

S. I.

Kitüntetések március 21-e és április 4-e alkalmából

A művelődési miniszter március 21-e alkalmából a József Attila Tudományegyetem dolgozóit közül Kiváló Munkáért kitüntetésben részesítette Vassné dr. Bagi Ibolya adjunktus és dr. Stachó László tudományos főmunkatársat. Miniszteri Dícséretben részesültek Barát Jánosné könyvtáros, dr. Berkési Ottó tanársegéd, Czinkóczy László számítástechnikai munkatárs, Plákané dr. Szabó Terézia adjunktus, dr. Vas Zoltán tudományos munkatárs és dr. Varga Zsuzsanna adjunktus.

A kitüntetések dr. Kristó Gyula, a JATE rektora adta át március 21-én az egyetem párt és társadalmi szervei képviselőinek jelenlétében.

Hazánk felszabadulásának 40. évfordulója alkalmából a Parlamentben tartott ünnepségen a Munkaérdemrend arany fokozatát dr. Földes Vilmos; a SZOTE tanszékvezető egyetemi tanára, dr. Tényei Mária; a SZOTE egyetemi tanára, dr. Vass Zoltán, a SZOTE főtitkára, a Munkaérdemrend ezüst fokozatát dr. Lehoczky Pál, a SZOTE pártbizottsága munkatársa és

dr. Reisz Béla, a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola docense vehette át.

A Munkaérdemrend bronz fokozata kitüntetésben dr. Kemenes Bélánét, a JATE rektori titkára és Gera Antit, a SZOTE Gazdasági Igazgatósága kárpitos szakmunkása részesült.

A Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa eredményes munkásságuk és közéleti tevékenységük elismeréseként Április negyediké érdemrendet adományozott dr. Ágoston Györgynek, a JATE tan-

székvezető egyetemi tanárnak, dr. Leindler László akadémikusnak, a JATE egyetemi tanárának, rektorhelyettesnek, dr. Szántó Imrénének, a JATE egyetemi tanárának, dr. Tandori Károly Kossuth-díjas akadémikusnak, a JATE tanszékvezető egyetemi tanárának és dr. Szilárd Jánosnak, a SZOTE tanszékvezető egyetemi tanárának.

A KISZ Központi Bizottsága ünnepségén dr. Tényei Mária Ifjúságért Érdemérem kitüntetését kapott.